

canJoo

عنوان: دستورالعمل اجرای تبصره (۱) ماده (۶) و ماده

(۱۰۹) آیین نامه اجرایی قانون امور گمرکی

www.canjoo.com

مبانی قانونی دستورالعمل:

✓ ماده ۶ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی: در مواردی که طبق قانون، گمرک مجاز به اخذ تضمین است اظهارکننده می‌تواند یکی از موارد تضمین موضوع بند (ح) ماده (۱) قانون را انتخاب و ارائه نماید. تضمین به صورت کلی (پس از اعلام شرایط توسط گمرک) یا موردی تودیع می‌شود و گمرک موظف است بلافاصله پس از انجام الزامات، تضمین مربوط را آزاد نماید.

تبصره ۱- درخصوص اشخاص دارای سابقه تخلف از مقررات گمرکی، نوع تضمین از سوی گمرک ایران تعیین خواهد شد.

تبصره ۲- بیمه‌نامه معتبر بیمه‌نامه‌ای است که شرکت‌های بیمه طبق ضوابط شورای عالی بیمه با هماهنگی قبلی و عقد قرارداد با گمرک ایران صادر می‌کنند.

✓ ماده ۱۰۹ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی: از زمان وقوع تخلف گمرکی در رویه عبور خارجی تا صدور و ابلاغ حکم قطعی مراجع قضایی، تصمیم‌گیری در مورد کاهش تسهیلات برای شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی با گمرک ایران است.

✓ بند (ح) ماده ۱ قانون امور گمرکی: تضمین: وجه نقد، ضمانتنامه بانکی و بیمه‌نامه معتبری است که برای اجرای الزامات مندرج در مقررات گمرکی نزد گمرک سپرده می‌شود.

✓ ماده ۳ قانون امور گمرکی: وظایف و اختیارات گمرک ایران به شرح ذیل است: ... ب- تشخیص و وصول حقوق ورودی و سایر وجوه قابل وصول قانونی توسط گمرک ایران ... ت- کنترل و نظارت بر امر عبور کالا از قلمرو کشور ... ظ- تمهیدات لازم برای تسهیل امور تجاری، تشویق صادرات و گسترش عبور کالا.

✓ تبصره ۲ ماده ۵ قانون امور گمرکی: صاحب کالا مسئول پرداخت حقوق ورودی، هزینه‌های انجام خدمات و جریمه‌های متعلق به ترخیص است.

ماده ۱۰ قانون امور گمرکی: به استثناء هزینه انجام خدمات که بلافاصله وصول می‌شود، میزان تضمین اخذشده برای وصول حقوق ورودی برای کالاهای مجاز معادل حقوق ورودی متعلقه و برای سایر کالاها معادل حقوق ورودی متعلقه به علاوه نصف تا سه برابر ارزش کالا است که حسب مورد توسط گمرک تعیین می‌شود.

✓ماده ۵۸ قانون امور گمرکی: مسؤولیت عبوردهنده (ترانزیت‌کننده) در پرداخت جرائم متعلقه، مطالبات گمرک و مجازات‌های ناشی از عدم تحویل یا خروج کالا محدود به میزان تعهدات و یا تضمینات مأخوذه برای صدور پروانه عبور نیست.

✓تبصره ۲ ماده ۶۰ قانون امور گمرکی: عبور داخلی شخصی کالا منوط به قبول درخواست از طرف گمرک مبدأ عبور است، مسؤولیت کسری، آسیب‌دیدگی و فقدان کالا در حین عبور داخلی شخصی با اظهارکننده است.

✓ماده ۱۳۲ قانون امور گمرکی: کارگزار گمرکی، شرکت‌های حمل و نقل و کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی مسؤول اعمال کارکنان و نمایندگان معرفی شده خود به گمرک می‌باشند.

✓ماده ۹۵ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی: عبوردهنده با تسلیم اظهارنامه به گمرک، متعهد می‌گردد کالا را ظرف مهلتی که متناسب با مسافت، نوع وسیله حمل و فصول سال تعیین می‌شود از طریق گمرک خروجی مشخص شده در پروانه عبور، خارج نماید.

✓ماده ۹۸ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی: عبور خارجی کالا برای شرکت‌های حمل و نقل ایرانی دارای مجوز فعالیت از وزارت راه و شهرسازی از نظر سپردن تضمین در حکم کالای مجاز تلقی می‌شود.

✓ماده ۵ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران: کلیه کالاهای ترانزیت خارجی که توسط شرکت‌های سهامی حمل و نقل بین‌المللی ایرانی دارای مجوز فعالیت از وزارت راه و ترابری حمل می‌گردند، از نظر سپردن وجه‌الضمان در حکم کالای مجاز تلقی شده، تضمین بانکی و یا ضمانت‌نامه‌های تضامنی بانکی شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی و یا بیمه‌نامه‌های معتبر به جای وجه‌الضمان ترانزیت پذیرفته می‌شود.

ماده ۱۰ آیین نامه اجرایی قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی: عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران منوط به سپردن وجه الضمان خواهد بود.

تبصره ۱- در صورت عدم خروج کالا و انطباق مورد با موازین قاچاق، صرف نظر از میزان وجه الضمان تودیع شده، شرکت های حمل و نقل یا اشخاص، مشمول مجازات های مندرج در قوانین مربوط خواهند بود. ...

تبصره ۴- وجه الضمان موضوع این ماده به صورت سپرده نقدی، ضمانت نامه بانکی بوده و برای شرکت های حمل و نقل بین المللی موضوع تبصره (۲) این ماده علاوه بر موارد فوق ضمانت نامه های تضامنی بانکی یا بیمه نامه های معتبر به جای وجه الضمان عبور کالا پذیرفته می شود.

تبصره ۵- اخذ وجه الضمان به میزان فوق مانع از وصول جرایم و بقیه حقوق دولت وفق مقررات مربوط در صورت بروز تخلف و قاچاق نخواهد بود.

✓ ماده ۴۵ آیین نامه اجرایی قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی: چنانچه محکومیت اشخاص حقیقی یا حقوقی از طرف دادگاه ذیصلاح قطعیست یابد و به موجب قوانین و مقررات جاری کشور، مرتکب یا مرتکبین مستوجب محدودیت و یا محرومیت های دیگری هم باشند با آنان طبق مقررات اخیر نیز رفتار خواهد شد.

تبصره- در مواردی که عبور دهنده با تشخیص مراجع قضایی در امر قاچاق یا تخلف دخالتی نداشته باشد از هرگونه محدودیت یا پرداخت جریمه مبرا می باشد.

✓ بند ۲۱ ماده ۲ آیین نامه تأسیس و فعالیت شرکت های حمل و نقل بین المللی کالا: فوراً در مسئول فعل یا ترک فعل اشخاصی که برای انجام عملیات مورد تعهد خود به کار گمارده شده اند می باشد، عیناً مثل اینکه این فعل یا ترک فعل از خود او سرزده باشد.

✓ بند ۳-۵ استاندارد کنوانسیون تجدیدنظر شده کیوتو: هر شخص مشمول ارائه تضمین، در صورت موافقت گمرک، می تواند هر شکلی از تضمین را برگزیند.

✓ تبصره ماده ۱۴ آیین نامه روان سازی و سلامت ترانزیت خارجی کالا از کشور: چنانچه محموله ترانزیتی سرقت شود و ترانزیت کننده به تشخیص مراجع ذیصلاح قضایی مباشرت یا دخالتی در آن نداشته باشد، موضوع قاچاق

محسوب نمی‌گردد و پس از کشف کالای سرقت شده، بلافاصله برای ادامه ترانزیت به ترانزیت‌کننده تحویل داده می‌شود و در صورت عدم کشف کالا، نسبت به اخذ حقوق ورودی آن اقدام می‌شود.

✓ تبصره ۱ ماده ۵۷ قانون امور گمرکی: در صورتی که برای گمرک محرز گردد کالا به علل قوه قهریه (فارس ماژور) از بین رفته است، تضمین مأخوذه مسترد و تعهد مأخوذه از درجه اعتبار ساقط می‌شود. همچنین در موارد عذر موجه تضمین به میزان حقوق ورودی کالای خارج یا تحویل نشده به درآمد قطعی گمرک منظور می‌گردد.

✓ ماده ۳۸۸ قانون تجارت: متصدی حمل و نقل مسئول حوادث و تقصیراتی است که در مدت حمل و نقل واقع شده اعم از اینکه خود مباشرت به حمل و نقل کرده و یا حمل و نقل کننده دیگری را مأمور کرده باشد. بدیهی است که در صورت اخیر حق رجوع او به متصدی حمل و نقلی که از جانب او مأمور شده محفوظ است.

احکام دستورالعمل:

ماده ۱- در خصوص اشخاص فاقد سابقه محکومیت قطعی به قاچاق کالا از سوی دادگاه یا اداره تعزیرات حکومتی، نوع تضمین طبق بند «ح» ماده ۱ قانون امور گمرکی و سایر مقررات مربوط بر اساس انتخاب اظهارکننده تعیین می‌شود.

ماده ۲- در خصوص اشخاص دارای سابقه محکومیت قطعی به قاچاق کالا از سوی دادگاه یا اداره تعزیرات حکومتی، نوع تضمین به ترتیب ذیل تعیین می‌شود:

۱- در خصوص اشخاص دارای یک مرتبه سابقه محکومیت قطعی به قاچاق کالا، از زمان صدور رأی قطعی محکومیت به مدت یک سال نوع تضمین وجه نقد یا ضمانت‌نامه بانکی تعیین می‌شود.

۲- در خصوص اشخاص دارای دو یا سه سابقه محکومیت قطعی به قاچاق کالا، از زمان صدور آخرین رأی قطعی محکومیت به مدت هجده ماه نوع تضمین وجه نقد یا ضمانت‌نامه بانکی تعیین می‌شود.

۳- در خصوص اشخاص دارای سابقه محکومیت قطعی به قاچاق سازمان‌یافته (موضوع مواد ۲۸ و ۲۹ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز)، حرفه‌ای (موضوع ماده ۳۲ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز) یا قاچاق کالای ممنوع قانونی (موضوع ماده ۲۲ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز)، از زمان صدور رأی قطعی محکومیت

به مدت ۲۴ ماه نوع تضمین وجه نقد یا ضمانت‌نامه بانکی تعیین می‌شود.

ماده ۳- ایجاد محدودیت برای هر شخص اعم از حقیقی و حقوقی صرفاً در صورتی است که خود آن شخص به موجب حکم یا تصمیم به مجازات یا جریمه محکوم شده باشد. در هیچ کدام از موارد این شیوه‌نامه، صرف محکومیت شخص حقیقی لزوماً موجب ایجاد محدودیت برای شخص حقوقی نیست و صرف محکومیت شخص حقوقی نیز لزوماً موجب ایجاد محدودیت برای شخص حقیقی (مدیرعامل، اعضای هیأت مدیره و ...) نخواهد بود.

ماده ۴- در صورتی که به موجب رأی مراجع صالح اعم از قضایی یا غیرقضایی محرومیت یا محدودیتی برای شخصی تعیین شده باشد، محرومیت یا محدودیت مذکور نیز در هر حال، قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۵- از زمان اعلام جرم یا تخلف قاچاق کالا تا صدور رأی قطعی مراجع قضایی یا اداره تعزیرات حکومتی، کلیه اقدامات زیر صورت می‌گیرد:

۱ - اظهارنامه‌های شخص مظنون به قاچاق کالا به مدت سه ماه در مسیر قرمز قرار گرفته و محموله‌های وی ارزیابی می‌شوند. درخصوص اشخاصی که علیه آنها اعلام جرم یا تخلف قاچاق کالای ممنوع، سازمان یافته، حرفه‌ای یا بیش از یک فقره قاچاق به مراجع قضایی یا اداره تعزیرات حکومتی صورت گرفته است، مدت مذکور شش ماه خواهد بود.

تبصره- پس از انقضاء مواعد فوق و همچنین بعد از صدور رأی قطعی (اعم از محکومیت و برائت)، مسیرهای سبز، زرد و قرمز مطابق قوانین، مقررات و ضوابط موجود تعیین می‌شود.

۲- درخصوص اشخاص حقوقی که علیه آنها اعلام جرم یا تخلف قاچاق (اعم از ساده، سازمان یافته، حرفه‌ای و ...) به مراجع قضایی یا اداره تعزیرات حکومتی صورت گرفته است، درخواست صدور قرار تأمین موضوع بند (ب) ماده ۶۹۰ قانون آیین دادرسی کیفری دایر بر «قرار منع تغییر ارادی در وضعیت شخص حقوقی از قبیل انحلال، ادغام و تبدیل که باعث دگرگونی یا از دست دادن شخصیت حقوقی آن شود» به عمل می‌آید.

درخصوص اشخاص حقوقی که علیه آنها اعلام جرم یا تخلف قاچاق کالای ممنوع، سازمان یافته، حرفه‌ای یا اعلام بیش از یک فقره قاچاق به مراجع قضایی یا اداره تعزیرات حکومتی صورت گرفته است، همزمان با اعلام جرم یا تخلف قاچاق، درخواست صدور قرار تأمین موضوع بند (الف) ماده ۶۹۰ قانون آیین دادرسی کیفری دایر بر «قرار ممنوعیت انجام فعالیت شغلی که زمینه ارتکاب مجدد جرم را فراهم می‌کند» به عمل می‌آید. «فعالیت شغلی» موضوع این بند، در درخواست تصریح می‌شود؛ مانند «قرار ممنوعیت انجام ترانزیت کالا»، «قرار ممنوعیت فعالیت گمرکی در گمرک شهید رجایی» و ...

ماده ۶- این دستورالعمل نسبت به جرایم و تخلفات قبل از ابلاغ آن نیز اجرا شده و در خصوص جرایم و تخلفات مذکور مبدأ محاسبه مدت‌های موضوع این دستورالعمل، حسب مورد به ترتیب مندرج در این دستورالعمل خواهد بود.

ماده ۷- در خصوص وصول تضامین بیمه‌ای مرتبط با پرونده‌های قاچاق ترانزیتی برابر آیین‌نامه شماره ۸۶ و ۸۹ گمرکات اجرایی موظفند ضمن اقدام و انعکاس به شرکت‌های بیمه‌گر مربوطه مراتب را به معاونت توسعه مدیریت و منابع اعلام و پیگیری نمایند.

ماده ۸- در مواردی که بر اساس قوانین و مقررات مربوطه، به جای اخذ تضمین، تعهد کتبی گرفته می‌شود، در صورت نقض تعهد، اخطار جهت پرداخت حقوق ورودی داده می‌شود. در صورت عدم پرداخت حقوق ورودی یا تودیع سپرده نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی حداکثر سه ماهه، به مدت شش ماه از پذیرش بیمه‌نامه به عنوان تضمین خودداری شده و تا زمان وصول وجوه مورد مطالبه، نوع تضمین سپرده نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی تعیین می‌گردد. در صورت پرداخت حقوق ورودی قبل از محرومیت شش ماهه مذکور، بلافاصله محدودیت انتخاب نوع تضمین مرتفع می‌شود. این موارد، در هر حال، نافی اجرای مقررات ماده ۷ قانون امور گمرکی نخواهد بود.

ماده ۹- در مواردی که کالا تحت صحبت کارنه‌تیر ترانزیت شده است، در صورت نقض تعهد، جهت وصول حقوق ورودی مکاتبات لازم با شخص مربوطه و مؤسسه ضامن صورت می‌گیرد. در صورت عدم پرداخت حقوق ورودی یا تودیع سپرده نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی حداکثر سه ماهه به میزان وجوه مورد مطالبه، علاوه بر اقدام وفق ماده (۳۸) کنوانسیون تیر، به مدت شش ماه از پذیرش بیمه‌نامه به عنوان تضمین جهت عبور کالا خودداری شده و تا زمان وصول وجوه مورد مطالبه، نوع تضمین برای غیر از کارنه، سپرده نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی تعیین

می‌گردد. در صورت پرداخت حقوق ورودی قبل از محرومیت شش ماهه مذکور، بلافاصله محدودیت انتخاب نوع تضمین مرتفع می‌شود.

ماده ۱۰- در مواردی که به موجب قانون امور گمرکی یا سایر قوانین معتبر، صراحتاً اختیار انتخاب نوع تضمین و یا امکان سپردن تعهد به جای دادن تضمین به صاحب کالا واگذار شده و یا به طور کلی از دادن تضمین معاف شده است، در آن موارد، به همان ترتیب عمل خواهد شد. بدیهی است تخلف از تعهدات مذکور، از موارد تخلفات موضوع تبصره ۱ ماده ۶ قانون امور گمرکی محسوب می‌شود.

